

ความคิดเห็นต่อการจัดการมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ ของผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Opinion toward the management of Smoke-free Suan Dusit University among administrators and faculty at Suan Dusit University

รภัทพร เพชรสุข*, จิระ จิตสุภา,** และเพลินตา พิพัฒน์สมบัติ***

Raphatphorn Petchsuk, * Jira Jitsupa, ** and Pleonta Pipatsombat***

*คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

**คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

***คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

*Faculty of Nursing, HRH Princess Chulabhorn College of Medical Science, Chulabhorn Royal Academy

**Faculty of Education, Suan Dusit University

*** Faculty of Nursing, Suan Dusit University

บทคัดย่อ

ความคิดเห็นต่อการจัดการมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ของผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตนี้ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร และคณาจารย์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำนวน 7 คน ผู้บริหารและคณาจารย์ได้ให้ความคิดเห็นดังนี้ 1) ผู้บริหารระดับสูงมีส่วนสำคัญมากในการกำหนดนโยบาย หรือมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยที่มีการตรวจสอบเฝ้าระวังติดตามอย่างเคร่งครัด และกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจน 2) คณาจารย์มีส่วนช่วยในการสร้างจิตสำนึกและแรงจูงใจให้กับนักศึกษาในการเลิกบุหรี่ และ 3) ทุกหน่วยงานต้องร่วมมือกัน และมีส่วนร่วมในการเป็นแกนนำรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และให้มีการใช้นโยบายอย่างเคร่งครัด แนวทางในการดำเนินงานให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ ได้แก่ การปรับทัศนคติและสร้างแรงจูงใจในการ ลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ พร้อมทั้งรณรงค์การไม่สูบบุหรี่และออกมาตรการเชิงนโยบายโดยมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป

คำสำคัญ: มหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่, มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Abstract

Opinion toward the management of Smoke-free Suan Dusit University among administrators and faculty at Suan Dusit University is presented as the result of interviewing seven executives and lecturers at Suan Dusit University. Their opinion are as followings; 1) Chief executives should take the major role in policy maker on Smoke-free

Suan Dusit University and setting up any measures for smoking prohibition in campus areas, surveillance, monitoring and penalty systems; 2) Lecturers should help students to raise their awareness and to support their motivation to quit smoking; 3) All sectors should strictly follow the policy implementation and cooperate with non-smoking campaign. Two measures for developing smoke-free zone within the campus are: attitude adjustment and, motivation enhancement to reduce, stop, and quit smoking. Campaign running for non-smoking should be supported by the university in order to ensure the translation of policy into practice.

Keywords: Smoke-free University, Suan Dusit University

ความนำ

ผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติใน พ.ศ. 2550 พบว่าจำนวนผู้สูบบุหรี่ที่มีอายุ 11-19 ปี ที่สูบบุหรี่เป็นประจำมีมากถึง ร้อยละ 70.6 ของผู้สูบบุหรี่ไทย แม้ได้มีมาตรการควบคุมยาสูบที่ดีแต่ยังมีจุดอ่อนที่เป็นข้อจำกัดทำให้การควบคุมการบริโภคยาสูบไม่ได้ผลเท่าที่ควร ปัจจุบันรัฐบาลได้หันมาให้ความสำคัญกับการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ของเยาวชนเป็นอย่างมาก เช่น มีนโยบายต่อต้านการสูบบุหรี่ มีการป้องกันการสูบบุหรี่ของเยาวชนด้วยวิธีการต่างๆ เป็นต้น อย่างไรก็ตามวิธีการป้องกันการสูบบุหรี่มีหลายวิธีที่ต้องประสานกันไป โดยเฉพาะภายในสถาบันการศึกษาซึ่งต้องดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยมีแนวทางในข้อ 2 กล่าวคือ ให้มีสุขภาพและพลานามัยแข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคและสิ่งเสพติด จากประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2553 ที่ออกโดยอาศัยอำนาจ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 ซึ่งมีผลบังคับใช้ 28 มิถุนายน 2553 กำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะเป็น “เขตสูบบุหรี่” หรือ “เขตปลอดบุหรี่” ข้อ 2 (2.3) กำหนดให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เฉพาะส่วนที่เป็นอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง เป็น

สถานที่สาธารณะที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ เป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด กระทรวงศึกษาธิการรับนโยบายจากรัฐบาลมาปฏิบัติ โดยได้ออกระเบียบต่างๆ เช่น ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนโดยสถานศึกษา พ.ศ. 2543 ในข้อที่ 16 ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “ให้บุคลากรทางการศึกษาถือเป็นหน้าที่ในการเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการป้องกันบำบัด พิ้นฟูเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาที่มีปัญหาเกี่ยวกับบุหรี่และยาเสพติดทุกชนิด” อีกทั้งยังมีมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานศึกษาออกมาบังคับใช้ในสถานศึกษาอีกด้วย (พชมณ ใจสะอาด และเบญจวรรณ ธรรมรัตน์, 2557).

สถานศึกษาเป็นสถานที่รวมของประชากรกลุ่มวัยเรียนและเยาวชนซึ่งอาศัยอยู่ในชุมชนและที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ สถานศึกษาต้องเป็นจุดเริ่มต้นของการส่งเสริมสุขภาพ ต้องมีการให้บริการสุขภาพที่ดีแก่นักศึกษา การให้นักศึกษามีสุขนิสัยสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี ปลอดจากสิ่งเสพติดให้โทษ และสิ่งมอมเมา สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องเป็นสถานที่ที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพดีแบบองค์รวมเป็นกำลังสำคัญต่อไปของประเทศ จากการสังเกตและการลงสำรวจพื้นที่ที่รายงานในสุนันทาวิสัยซึ่งได้จากการร้องเรียน และ

การสัมภาษณ์พูดคุย สรุปรายงานปัญหาบุหรี่ในครั้งนี้ได้ว่ามหาวิทยาลัยยอมรับปัญหา และแก้ไขใน 3 ทางด้วยกัน คือ (1) จะจำกัดพื้นที่การสูบบุหรี่และรณรงค์ให้ความรู้แก่นักศึกษาโดยหวังว่านักศึกษาจะ ลดละเลิกบุหรี่ (2) นักศึกษาที่สูบบุหรี่ ต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดพื้นที่ให้สูบบุหรี่ตามสิทธิส่วนบุคคล เมื่อไม่มีพื้นที่ให้สูบบุหรี่ ก็สูบบุหรี่ตามสถานที่ต่างๆ โดยไม่เกรงกลัวทางมหาวิทยาลัย (3) นักศึกษาผู้ไม่สูบบุหรี่ต้องการให้มหาวิทยาลัยใช้มาตรการเด็ดขาดเพื่อรักษาสิทธิของตนเองที่ถูกละเมิด (คู่มือเกณฑ์ มาตรฐานมหาวิทยาลัย 2557) ผลการสำรวจพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีที่ร่วมกับเครือข่ายวิชาชีพสุขภาพเพื่อสังคมไทยปลอดบุหรี่ พบว่ามีกลุ่มนักศึกษาที่สูบบุหรี่ 320 คน (32%) เป็นเพศชาย 265 คน เพศหญิง 55 คน ส่วนมากเริ่มสูบบุหรี่ที่อายุ 18 ปี สาเหตุที่เริ่มสูบบุหรี่มากที่สุด คือ อยากทดลอง ร้อยละ 53.8 ทำตามเพื่อน ร้อยละ 23.4 เพื่อเข้าสังคม ร้อยละ 9.4 คลายเครียด ร้อยละ 4.1 ความเท่โก้ ร้อยละ 3.8 ทำตามคนในบ้าน ร้อยละ 2.8 ในรอบปีที่ผ่านมา มีผู้ยกเลิกบุหรี่ถึง ร้อยละ 59.1 สาเหตุยกเลิกสูบบุหรี่ในผู้ชาย เพราะบุหรี่ราคาแพง ร้อยละ 8.5 ในผู้หญิง เพราะคนใกล้ชิดแนะนำ ร้อยละ 1.8 ดังนั้น ในมหาวิทยาลัยควรมีหน่วยงานช่วยเหลือ ให้คำแนะนำนักศึกษาที่อยากเลิกสูบบุหรี่ในแนวทางการเลิกบุหรี่ที่ถูกต้อง ปัจจุบันหลายสถาบันการศึกษาได้ดำเนินงานจัดกิจกรรมที่จะช่วยสนับสนุนให้การรณรงค์มหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่ให้เกิดผลสำเร็จ และสามารถถอดบทเรียนเป็นต้นแบบให้สถาบันอื่นๆ ได้ (คู่มือเกณฑ์มาตรฐานมหาวิทยาลัย, 2557)

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นสถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาอยู่ในกลุ่มวัยรุ่นจำนวนมาก ผู้วิจัยได้เล็งเห็นพิษภัย โทษของบุหรี่ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของนักศึกษาเป็นอย่างดี มีอัตลักษณ์ในการดูแลสุขภาพ และมีศักยภาพในการบริหารจัดการด้านสุขภาพ สร้างความตระหนักและให้ความรู้ทางสุขภาพซึ่งครอบคลุมการสร้างเสริมสุขภาพ

จึงมีความต้องการให้นักศึกษามีสุขภาพดี ใน พ.ศ. 2556 ได้จัดโครงการพลังนักศึกษาพยาบาลสวนดุสิต ขจัดสิ่งสังคมบุหรี่ “พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตต้นแบบปลอดบุหรี่” ในพ.ศ. 2557 โดยเชิญชวนอาจารย์ในคณะพยาบาลศาสตร์ที่มีความสนใจ ต้องการรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่เข้าร่วมเป็นกรรมการโครงการกลยุทธ์ขั้นแรกคือจัดตั้งชมรมนักศึกษาพยาบาลไทย สร้างสังคมไทยปลอดบุหรี่ แนวทางการดำเนินงาน การขยายเครือข่ายความร่วมมือภายในหน่วยงาน ภายนอกหน่วยงาน และดำเนินการจนถึงปัจจุบัน จากการดำเนินการพบว่า มีนักศึกษาที่สูบบุหรี่ จึงจำเป็นต้องมีการดำเนินโครงการนี้ต่อไป และขยายเข้ามาดำเนินการในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตซึ่งเป็นที่ตั้งหลัก และมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือร่วมกับคณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันวิจัยและพัฒนา และกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่

บทความวิชาการนี้ ใคร่ขอเสนอความคิดเห็นต่อการจัดการมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ของผู้บริหารและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตซึ่งจะได้นำเสนอในหัวข้อของวิธีดำเนินการและความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีต่อการจัดการมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่

วิธีดำเนินการ

ผู้เขียนได้สัมภาษณ์ผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตจากคณะกรรมการจัดการ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และโรงเรียนการทองเทียวและการบริการ กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 คน ใช้เวลา 30-45 นาทีต่อคน ซึ่งเป็นผู้ที่สนใจทางสุขภาพ และต้องการให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นมหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่ และผู้บริหารที่ดูแลฝ่ายพัฒนานักศึกษาในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง

จำนวน 4 ข้อ ดังนี้ 1) ปัจจุบันท่านเห็นนักศึกษาสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตหรือไม่? เมื่อท่านเห็นรู้สึกอย่างไร? 2) ในการดำเนินการมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ ท่านคิดว่าควรเริ่มจากอะไร? และควรมีแนวทางอย่างไร? การยกเลิกพื้นที่สูบบุหรี่เพื่อให้เป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ 100% ท่านคิดเห็นอย่างไร? 3) การติดสติ๊กเกอร์ห้ามสูบบุหรี่ การนำมาตรการเกี่ยวกับกฎหมายมาใช้ในมหาวิทยาลัยท่านคิดว่าเป็นไปได้หรือไม่? อย่างไร? และ 4) ท่านคิดว่ามีอะไรที่ทำให้เกิดเป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่? ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ได้นำไปวิเคราะห์เนื้อหาตามวิธีของ Crist และ Tanner (2003) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) นำข้อมูลที่ถอดเทปมาตรวจสอบและทำความเข้าใจประเด็นจากการสัมภาษณ์ 2) ค้นหาความหมายของประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง อ่านข้อมูลแล้วตั้งประเด็นที่สำคัญออกมาเขียนทั้งชื่อประเด็นและตัวอย่างจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ 3) ค้นหาประเด็นที่น่าสนใจจากการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดชื่อประเด็น และเลือกคำให้สัมภาษณ์ที่เป็นข้อมูลสนับสนุนประเด็นนั้นๆ และนำประเด็นเหล่านั้นมารวมกันเพื่อผูกให้เป็นเรื่องราวเดียวกันจนไม่พบประเด็นใหม่ๆ และ 4) นำข้อค้นพบที่ได้มาเขียนบรรยายให้ชัดเจนมีความเชื่อมโยงกันในแต่ละประเด็น เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้ถูกต้องชัดเจน

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีต่อการจัดการมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันท่านเห็นนักศึกษาสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตหรือไม่? เมื่อท่านเห็นรู้สึกอย่างไร? พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ให้ความคิดเห็นว่ายังคงเห็นนักศึกษาสูบบุหรี่แต่การจัดการกับนักศึกษาที่สูบบุหรี่เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากเพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคล การที่จะไปห้ามหรือบังคับ

นั้นทำไม่ได้ เพราะนักศึกษาวัยนี้มีความคิดเป็นของตนเอง พร้อมโตเป็นผู้ใหญ่ จึงเห็นว่าหากไม่สามารถจัดการได้ก็ให้จัดสถานที่สูบบุหรี่ไว้เพราะหากไม่มีสถานที่ให้สูบบุหรี่ “ต้องจัดที่สูบบุหรี่ เพราะว่าถ้าบอกห้ามสูบเลยมันเหมือนการจำกัดสิทธิซึ่งคนเราไม่ชอบการจำกัดสิทธิ” (ความคิดเห็นของผู้ถูกสัมภาษณ์คนที่ 2)

2. ในการดำเนินการมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ ท่านคิดว่าควรเริ่มจากอะไร? และควรมีแนวทางอย่างไร? การยกเลิกพื้นที่สูบบุหรี่เพื่อให้เป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ 100% ท่านคิดเห็นอย่างไร? ผู้ถูกสัมภาษณ์ 3 ท่าน คิดเห็นว่าการที่จะทำให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เป็นเขตปลอดบุหรี่ได้นั้น ต้องเริ่มต้นที่ตัวนักศึกษาเองก่อนโดยการสร้างจิตสำนึกให้กับนักศึกษาในการเลิกสูบบุหรี่เพราะบุหรี่ไม่ได้เลิกลายขึ้นอยู่กับตัวเรา และควรมีนโยบายที่เด็ดขาดเริ่มตั้งแต่ผู้บริหาร เพราะในอดีตทางมหาวิทยาลัยได้จัดสถานที่สำหรับสูบบุหรี่ไว้ แต่ในปัจจุบันได้มีการออกกฎหมายไม่ให้สูบบุหรี่ในสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง จึงทำให้สถานที่สูญหายไป “ผมว่ามันเป็นความเข้มข้นของระบบมากกว่าถึงแม้จะจัดสถานที่ให้สูบได้จริงๆ แล้วไม่จำเป็นก็ได้ ถ้าเราประกาศสถานศึกษาปลอดบุหรี่ 100% มันก็ต้องไม่มีสถานที่สูบ” (ความคิดเห็นของผู้ถูกสัมภาษณ์คนที่ 3)

3. การติดสติ๊กเกอร์ห้ามสูบบุหรี่ การนำมาตรการเกี่ยวกับกฎหมายมาใช้ในมหาวิทยาลัยท่านคิดว่าเป็นไปได้หรือไม่? อย่างไร? พบว่ามีการติดสติ๊กเกอร์ติดว่าห้ามสูบบุหรี่แต่ละพื้นที่แต่ก็ยังมียกศึกษาสูบบุหรี่ที่อื่นอยู่ ตามมุมตึกหรือที่จอดรถ มีการจัดพื้นที่ในการสูบบุหรี่และพื้นที่ห้ามสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน ด้วยการติดป้ายประกาศ หากแต่ยังมีนักศึกษาที่ยังแอบสูบในสถานที่ห้ามสูบและมหาวิทยาลัยเองก็ยังไม่มียกโทษที่เด็ดขาด (ความคิดเห็นของผู้ถูกสัมภาษณ์คนที่ 1) ส่วนการนำมาตรการเกี่ยวกับกฎหมายมาใช้ในมหาวิทยาลัย ผู้ถูกสัมภาษณ์คนที่ 2 เห็นว่า เหมือนการจำกัดสิทธิที่คนไม่ชอบ

4. ท่านคิดว่ามีอะไรที่ทำให้เกิดเป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่? สรุปคำตอบที่ได้มีดังต่อไปนี้

4.1 ผู้บริหารระดับสูงมีส่วนสำคัญอยู่ในระดับมากในการพัฒนามหาวิทยาลัยสวนดุสิตให้เป็นมหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่ เมื่อพิจารณาจากการกำหนดนโยบายหรือมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย ที่มีการตรวจสอบเฝ้าระวัง ติดตามอย่างเคร่งครัด กำหนดบทลงโทษที่ชัดเจน และรายงานหากมีผู้ละเมิดกฎ (ผู้ถูกสัมภาษณ์ทุกคน)

4.2 การที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยสวนดุสิตให้เป็นมหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่ คณะอาจารย์ควรสร้างจิตสำนึกให้กับนักศึกษาในการเลิกสูบบุหรี่ว่ามีผลดีต่อตนเองต่อครอบครัว หรือต่อสังคมอย่างไร อีกทั้งการให้คำปรึกษาและสร้างแรงจูงใจในการเลิกสูบบุหรี่มีส่วนสำคัญอย่างมาก (ผู้ถูกสัมภาษณ์ 3 คน)

4.3 หน่วยงานในทุกคณะ มีส่วนสำคัญอยู่ในระดับมากในการพัฒนามหาวิทยาลัยสวนดุสิตให้เป็นมหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่ โดยการให้ความร่วมมือ เข้ามามีส่วนร่วมเป็นแกนนำรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง (ผู้ถูกสัมภาษณ์ 3 คน)

5. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมภาษณ์

5.1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิตควรสนับสนุนให้กองพัฒนานักศึกษาจัดตั้งชมรมนักศึกษาที่ดำเนินกิจกรรมประชาสัมพันธ์ รณรงค์ และให้คำปรึกษาเพื่อการลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ การอธิบายให้เห็นถึงโทษทั้งการละเมิดศีลและกฎหมาย ควรออกระเบียบการห้ามสูบบุหรี่และติดประกาศประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจนในจุดสำคัญของมหาวิทยาลัย โดยมีการระบุโทษที่ชัดเจนของการละเมิดระเบียบดังกล่าว

5.2 กองพัฒนานักศึกษาควรกำหนดให้มีการติดป้ายประชาสัมพันธ์ จัดทำสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “เลิก

บุหรี่ เราทำได้” เหมือนที่ชมรมแกนนำนักศึกษาพยาบาลเพื่อสังคมไทยปลอดบุหรี่ คณะพยาบาลศาสตร์ได้ดำเนินการร่วมกับ 4 คณะ ที่ศูนย์วิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างแกนนำในการลด ละ เลิก การสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น

5.3 ผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีบทบาทและความสำคัญ ในการวางนโยบาย วางแผนให้นักศึกษาลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ ให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่รวมถึงการสนับสนุน ส่งเสริมบทบาทของนักศึกษาในสถาบันเพื่อป้องกันนักสูบบุหรี่ใหม่ และช่วยผู้สูบบุหรี่ให้เลิกบุหรี่นำไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตต่อไป

5.4 มหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่ต้องมีการติดเครื่องหมายแสดงไว้ให้ชัดเจนว่าเป็นมหาวิทยาลัยปลอดบุหรี่ตั้งแต่ทางเข้า หากอยู่ระหว่างดำเนินการจำเป็นต้องมีเครื่องหมายแสดงให้ชัดเจนว่าเป็นเขตปลอดบุหรี่ ต้องมีการติดป้ายระวางโทษในเขตปลอดบุหรี่ และกำจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการสูบบุหรี่

บทสรุป

การจัดการมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่เป็นสิ่งที่ควรดำเนินการเริ่มจากผู้บริหารที่มีการวางนโยบายที่ชัดเจนมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย มีการตรวจสอบเฝ้าระวัง ติดตามอย่างเคร่งครัด กำหนดบทลงโทษที่ชัดเจน ต้องมีการร่วมมือกันหลายฝ่ายทั้งจากผู้บริหาร คณาจารย์ รวมถึง มหาวิทยาลัยควรมีการจัดตั้งหน่วยงานช่วยเหลือ ให้คำแนะนำนักศึกษาที่อยากเลิกสูบบุหรี่ ให้คำแนะนำแนวทางการเลิกบุหรี่ที่ถูกต้องรวมทั้งการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการช่วยรณรงค์ ลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ เพื่อนช่วยเพื่อนให้เลิกสูบบุหรี่เพื่อให้นักศึกษามีสุขภาพที่ดีพร้อมต่อการเรียน และพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปลอดบุหรี่ในอนาคตต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- พัชมน ใจสะอาด, และเบญจวรรณ ธรรมรัตน์. (2557). *มาตรการกฎหมายในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2561, จาก <http://tcithaijo.org/index.php/crujournal/article/view/28836>
- รภัทพร เพชรสุข. (2558). ถอดบทเรียนโครงการพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ต้นแบบปลอดบุหรี่. *วารสารพยาบาล*, 64(1), 64-70.
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนโดยสถานศึกษา พ.ศ. 2543. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2561, จาก <http://www.ilchonburi.org/law/lc0017.doc>
- ลักขณา เต็มศิริกุลชัย, มณฑา เก่งการพานิช, ประภาเพ็ญ สุวรรณ, และสาโรจน์ นาคจุ. (2550). *ลงหลักปักฐานสกัดกั้นยาสูบ*. กรุงเทพมหานคร: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2550). *พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550*. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2561, จาก <http://web.krisdika.go.th/lawHeadContent.jsp?fromPage=lawHeadContent&formatFile=htm&hlD=0>
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2553). *พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535*. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2561, จาก <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%A465/%A465-20-2535-001.pdf>
- Crist, J. D., & Tanner, C. A. (2003). Interpretation/analysis methods in hermeneutic interpretive phenomenology. *Nursing Research*, 52(3), 202-205.